

Sepia Officinalis

Elk jaar zien we uit naar hun komst.

De sepia's verschijnen in de Oosterschelde begin mei of als het water rond de 10-12 graden is. De twee jaar oude zeekatten komen massaal terug naar de kust waar ze geboren zijn om zich hier voort te planten. Ze zijn dan maximaal 45 centimeter groot, waarbij de vrouwtjes iets kleiner zijn dan de mannetjes.

Ze paren verschillende keren, en na de paring blijft het mannetje bij het vrouwtje om te voorkomen dat ze nog met andere mannetjes paart en om ervoor te zorgen dat ze haar eitjes verder kan afzetten. Soms zie je dan ook spectaculaire gevechten tussen twee mannetjes. Sommige kleinere mannetjes camoufleren zich zelfs als vrouwtje, om zo dichtbij een vrouwtje te kunnen komen om te paren zonder dat het beschermende mannetje er erg in heeft.

De eitjes worden door het vrouwtje stuk voor stuk vastgeknoopt aan alles wat maar uitsteekt boven de bodem. Na het afzetten van de 200 tot 300 eieren, die met inkt gecamoufleerd worden, trekt het mannetje terug naar warmere wateren, maar wordt ook niet ouder dan 3 jaar. De vrouwelijke sepia's sterven meestal vrij kort na de eiafzetting.

Afhankelijk van de watertemperatuur ontwikkelen de eitjes zich in dertig tot negentig dagen tot 7 tot 8 millimeter grote minisepia's. Deze zijn een exacte kopie van hun ouders en kunnen dus al inkt spuiten en van kleur veranderen. Ze verstoppen zich en nemen de kleur van hun omgeving aan, of graven zich in het zand in. Deze jonge inktvisjes voeden zich met garnaltjes, krabbetjes en jonge visjes. Zij blijven nog enige tijd in de buurt van hun geboortegrond en vertrekken als jongvolwassene naar open zee om daar twee winters te blijven en volwassen te worden. In het daaropvolgende voorjaar trekken ze terug naar hun geboortegrond om zich voort te planten.

Er is ook nog een zeer kleine groep éénjarige zeekatten die mogelijk niet naar open zee zijn getrokken en resident in onze kustwateren verblijven of mogelijk met de trek van de tweejarige dieren een jaar te vroeg op de kust zijn teruggekeerd. Door hen vormt de maand juli een unieke maar korte periode waarin tijdens één duik drie jaargangen zeekatten kunnen worden waargenomen. Iets wat slechts zelden gebeurt!

Sepia Officinalis

Ik hoop dat ze inderdaad dit jaar massaal aanwezig zullen zijn om zich door ons te laten bewonderen, veel duikgenot!

Kristina Wouters

By the way: nog een weetje over de ogen van een zeekat?

Twee ogen, vier pupillen. De pupillen van de zeekat krijgen een golfachtige vorm als het licht is. Waarom eigenlijk?

De ogen van de zeekat blijken iets opmerkelijks te hebben. Zo worden zijn pupillen bij veel licht geen kleine gaatjes, maar veranderen ze in golfjes. Dat ziet er niet alleen spannend uit, de zeekat doet er ook zijn voordeel mee.

Het licht dat in de oceaan schijnt, kan qua intensiteit heel veel verschillen. Doordat de pupillen van de zeekat golfjes worden, worden de verticale lichtstralen van boven meer gefilterd dan de horizontale lichtstralen. Daardoor straalt er minder licht van boven in de oogkas van de zeekat en schittert er minder licht in het oog. Hoe feller het licht wordt, hoe smaller de pupillen in het midden van de golfjes. Hierdoor ontstaan er op een gegeven moment twee pupillen in het oog van de zeekat: elk een deel van de 'w'. Met deze vier pupillen is de zeekat in staat om meer diepte te zien. Zijn hiermee alle mysteries over het oog van de zeekat opgelost? Nee, eigenlijk niet. Onderzoekers ontdekten namelijk ook dat het beestje kleurenblind is. Hoe is het dan mogelijk dat het in tropische gebieden zoveel mooie kleuren aanneemt? Sommige wetenschappers denken dat de W-vorm van de pupil de zeekat ook kan helpen om juist wel kleuren te onderscheiden. De W-vorm helpt hem namelijk verschillende lichtgolven te onderscheiden en dus om verschillende kleuren waar te nemen. Maar hoe dit precies werkt, moet nog onderzocht worden. Er valt dus nog genoeg aan dit dier te ontdekken.

© Wikimedia